

ECLI:NL:CRVB:2011:BR5557

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	16-08-2011
Datum publicatie	23-08-2011
Zaaknummer	10-2526 WWB
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Vaststelling bijzondere bijstand voor tandartskosten. Buitenwettelijk begunstigend beleid. Op grond van dit beleid worden de eigen bijdragen voor tandartskosten vergoed tot een maximum van € 170,00 per kalenderjaar. De eigen bijdrage is het bedrag dat niet door de verzekeraar zou zijn vergoed, indien appellant, volgens de gemeentelijke richtlijnen, een (tweesterren)tandartsverzekering bij de verzekeraar zou hebben afgesloten. Volgens het College komt appellant op grond van dit beleid in aanmerking voor vergoeding van de eigen bijdrage, die in totaal € 34,81 bedraagt.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

10/2526 WWB

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

UITSpraak

op het hoger beroep van:

[Appellant], wonende te [woonplaats] (hierna: appellant),

tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 17 maart 2010, 09/5668 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

appellant

en

het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlem (hierna: College)

Datum uitspraak: 16 augustus 2011

I. PROCESVERLOOP

Namens appellant heeft mr. W.G. Fischer, advocaat te Haarlem, hoger beroep ingesteld.

Het College heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft, gevoegd met het onderzoek in de zaken met reg.nrs. 09/4017 WWB, 10/1851 WWB en 10/2901 WWB, plaatsgevonden op 24 mei 2011.

Voor appellant is verschenen mr. Fischer. Het College heeft zich niet laten vertegenwoordigen. Na de sluiting van het onderzoek ter zitting zijn de gevoegde zaken weer gesplitst. Thans wordt afzonderlijk uitspraak gedaan.

II. OVERWEGINGEN

1. De Raad gaat uit van de volgende in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden.

1.1. Bij brief van 21 maart 2009, aangevuld met een formulier van 6 april 2009, heeft mr. Fischer namens appellant bijzondere bijstand aangevraagd voor de kosten van tandheelkundige behandelingen tot een totaal bedrag van € 475,40.

1.2. Bij besluit van 19 juni 2009 heeft het College aan appellant meegedeeld dat aan hem bijzondere bijstand wordt toegekend voor tandartskosten ten bedrage van € 34,81. Voor het overige bedrag van € 440,59 is de aanvraag afgewezen.

1.3. Bij besluit van 11 november 2009 heeft het College het tegen het besluit van 19 juni 2009 gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

2. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het tegen het besluit van 11 november 2009 ingestelde beroep ongegrond verklaard.

3. Appellant heeft zich in hoger beroep tegen de aangevallen uitspraak gekeerd. Hij heeft aangevoerd dat het onbegrijpelijk is waarom de aanvraag gedeeltelijk is afgewezen. Hij heeft er in dit verband op gewezen dat hij zich niet aanvullend kon verzekeren.

4. De Raad komt tot de volgende beoordeling.

4.1. Tussen partijen is niet (langer) in geschil dat het College op grond van artikel 15, eerste lid, van de WWB en artikel 16 van de WWB niet de bevoegdheid toekwam de aanvraag van appellant in te willigen.

4.2. Het College heeft de aanvraag mede beoordeeld aan de hand van zijn beleid. Volgens dat beleid kunnen personen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand zoals bedoeld in artikel 35 van de WWB ook al is er sprake van een toereikende en passende voorliggende voorziening, als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de WWB. Op grond van dit beleid worden de eigen bijdragen voor tandartskosten vergoed tot een maximum van € 170,00 per kalenderjaar. De eigen bijdrage is het bedrag dat niet door de verzekeraar zou zijn vergoed, indien appellant, volgens de gemeentelijke richtlijnen, een (tweesterren)tandartsverzekering bij de verzekeraar zou hebben afgesloten. Volgens het College komt appellant op grond van dit beleid in aanmerking voor vergoeding van de eigen bijdrage, die in totaal € 34,81 bedraagt.

4.3. De Raad kwalificeert dit beleid als buitenwettelijk begunstigend beleid. Volgens vaste rechtspraak van de Raad wordt een dergelijk beleid als gegeven aanvaard en dient de door de bestuursrechter te verrichten toetsing zich te beperken tot de vraag of het beleid op consistente wijze is toegepast. De Raad stelt vast dat het College de aanvraag van appellant in overeenstemming met zijn beleid gedeeltelijk heeft toegewezen en gedeeltelijk heeft afgewezen. Appellant heeft gesteld dat hij zich als ex-asielzoeker niet aanvullend heeft kunnen verzekeren en dat hem daarom in afwijking van het beleid het maximale bedrag van € 170,-- per kalenderjaar moet worden vergoed. Gelet op de beperkte toetsing komt de Raad aan de beoordeling van deze stelling niet toe.

4.4. Hetgeen in 4.1 tot en met 4.3 is overwogen betekent dat het hoger beroep niet slaagt, zodat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

5. De Raad ziet geen aanleiding voor een veroordeling in de proceskosten.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door J.J.A. Kooijman als voorzitter en J.N.A. Bootsma en O.L.H.W.I. Korte als leden, in tegenwoordigheid van R.L.G. Boot als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2011.

(get.) J.J.A. Kooijman.

(get.) R.L.G. Boot.

HD